

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 24-06-52619 זובידה נ' אגד חברה לתחבורה בע"מ

לפני: כבוד הרשמת הבכירה הלנה בורוכוביץ' ליטוין

התובע: עו"ד עמית זובידה ת"ז 204663793

נגד

הנתבעת: אגד חברה לתחבורה בע"מ 51604118

פסק דין

1. בתובענה זו עתר התובע לשפוטו בגין שלושה אוטובוסים בקו שמספרו 416 בבני ברק, אשר לא הגיעו לתחנה בה המתין, זאת בניגוד לנתונים בלוח הנסיעה שלהם.

ביום 20.8.2023 המתין התובע בתחנת "האדמור מנדבורנא/חזון אי"ש" בעיר בני ברק, בשעה 00:45, לקו האמור. התובע ביקש להגיע לירושלים ולעלות שם על אוטובוס נוסף, שיביאו ליעדו הסופי. לגרסתו של התובע שני אוטובוסים שהיו אמורים לצאת מתחנת המוצא שלהם בקניון איילון, האחד בשעה 00:20 והשני בשעה 01:00 לא יצאו כלל ולא הגיעו לתחנה ובה המתין. התובע המתין אפוא עד אשר אוטובוס אכן הגיע בשעה 01:03 אך לדאבונו לא עצר בתחנה זו כלל. התובע הבין שלא יוכל להגיע לירושלים ולעלות בזמן על האוטובוס שם. נוכח השעה המאוחרת הוא סב על עקבותיו, הלך מרחק לא מבוטל ברגל לכיוון העיר רמת גן בעודו נושא בידו תיק כבד.

התובע לא ויתר והליך על התנהלות זאת לפניה של הרשות הארצית לתחבורה ציבורית במשרד התחבורה. הוא זכה למענה ממנה ביום 16.6.2024 ולפיו פניותיו בנוגע לנסיעתו זו "נבדקו מול נתוני הביצוע של מפעיל התחבורה הציבורית במערכות המשרד ונמצא שהועברו להליך האכיפה המנהלי, ולפיכך הוטל על המפעיל קנס" (נספח 1 לכתב התביעה. ההדגשה - במקור).

בתובענה זו הוא עתר לשפוטו בסך של 4,900 ש"ח בגין עוגמת הנפש שנגרמה לו.

2. הנתבעת הסבירה שהחובה החלה עליה היא להוציא את האוטובוס מתחנת היעד בשעה הנקובה ברישיון של הקו. עם זאת, אין כל חובה כי האוטובוס יגיע ליעדו בתחנות השונות, לאורך המסלול, בשעה המפורסמת. זאת מכיוון שאלו הם זמני הגעה משוערים. בנוסף, משרד התחבורה מנחה את מפעילי התחבורה הציבורית שלא להעלות נוסעים, מעבר למספר המקסימלי המותר, באוטובוס בינעירוני מדובר על עד 10 נוסעים בעמידה.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 24-06-52619 זובידה נ' אגד חברה לתחבורה בע"מ

אשר לנסיעות נושא התובענה, דובר על מספר נסיעות: האחת יצאה בשעה 0:20 והגיעה לתחנה ובה המתין התובע עוד לפני הגעתו; נסיעה נוספת עברה בתחנה האמורה בשעה 00:54 ולשיטתה ייתכן והתובע בחר שלא לעלות על האוטובוס; נסיעה נוספת יצאה מתחנת המוצא בשעה 00:50 ובה שני אוטובוסים, אחד עבר בתחנה ובה המתין התובע אולם גם על זו הלה בחר שלא לעלות; אוטובוס נוסף הגיע לתחנה זו בשעה 1:11 וגם על נסיעה זו לא עלה התובע.

בדיון שהתקיים על-פה, הסביר נציגה של הנתבעת שמתחקור של הנהג, של האוטובוס שהגיע בשעה 00:50 והלה טען שכאשר הוא עבר בתחנה לא היה בה נוסע.

לשיטתה של הנתבעת, התובע לא ניסה לצמצם את נזקיו ולעלות על קו שמספרו 402 ונוסע גם הוא לכיוון ירושלים. לעניין הקנס שלכאורה הוטל, הנתבעת הכחישה ועמדה על כך שהיא כלל לא נקנסה בגין נסיעות אלה.

3. לאחר קריאתו של מלוא החומר שהונח לפניי, על צרופותיו ושמיעתם של הצדדים על-פה בדיון שהתקיים באתי לכלל מסקנה שהתובע הוכיח, כל צורכו, ובקנה המידה הנדרש במשפט האזרחי שלפחות שני אוטובוסים, בשני מועדים נקובים לא הגיעו לתחנה או לא עצרו להעלותו. אני מקבלת את עדותו הברורה של התובע שנמצאה בעיני מהימנה. כמו כן, התובע תמך את טענותיו בפניות למשרד התחבורה ובמענה ששוגר אליו, לרבות ההחלטה להטיל על הנתבעת קנס. התובע הסביר, במענה לטענה שהועלתה בדיון כאילו הוא לא הציג עדים נוספים או צילום של האוטובוס שלא עצר לו – כי בשעה מאוחרת ובה המתין לא היה איש מלבדו בתחנה וכי לו היה מצליח הוא היה עוצר את האוטובוס ועולה עליו ולא מצלם אותו.

מנגד, הנתבעת הציגה גרסאות סותרות כמפורט לעיל ולא טרחה להציג ראשית ראייה לכלל טענותיה האמורות. אני מניחה זאת לפתחו של הנציג מטעמה שהתייצב לדיון ועשה כל שלל ידו על מנת לפרוס את טענות ההגנה באופן רהוט ומיטבי. אולם בכל הכבוד, נמצא לי כל מקום לדחות את טענותיה.

4. אין צורך להכביר מילים בחשיבותה של תחבורה ציבורית תקינה ובהישענות של הציבור על שירותיה. בכל זאת אביא מדבריו של כבוד הנשיא השופט אהרון ברק: "יכולתו של אדם להגיע ממקום למקום בצלילות נסבלת עשויה להיות הכרחית לפרנסה, לקיום חיי משפחה תקינים, לניהול חיים חברתיים מלאים. תחבורה ציבורית זמינה היא אינטרס של כלל הציבור" (בג"ץ 366/03 עמותת מחויבות לשלום וצדק חברתי נ' שר האוצר, פ"ד ס(3) 464, 489 (2005)). ההלכה הכירה בחשיבות לכך שמפעיל של קווי תחבורה ציבורית יעמוד בזמנים, על מנת שלא זו בלבד שלא יהא זמנו של הציבור להפקר אלא כדי שהמסייעים בתחבורה זו יוכלו לחשב את זמנם בצורה מיטבית:

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 24-06-52619 זובידה נ' אגד חברה לתחבורה בע"מ

"טובת הציבור, במקרה שלפנינו – שהאזרח הנזקק להסעה באוטובוס בקו פלוני יוכל לדעת כמעט בודאות שאם יגיע לתחנת המוצא (שאליה בלבד מתיחס לוח הזמנים) יאסף בשעה הקבועה בלוח, ואם יהיה באחת התחנות האחרות – יוכל לחשב בערך מתי יצא לדרכו. זהו שירות יום-יומי רב חשיבות לחלק נכבד מן הציבור וזכותו שהחברה המפעילה את הקו תעשה כל מאמץ, אף מעבר לסביר, כדי לעמוד בחובה שהמחוקק הטיל עליה כתנאי להפעלה זו" (ע"פ 222/78 "דן") אגודה שיתופית לתחבורה ציבורית בע"מ נ' מדינת ישראל, פד"א לג(1) 566, 577 (1979) הסוגריים העגולים וההדגשות – במקור).

5. מכל האמור, התובענה מתקבלת ואני קובעת כי במקרה אחד האוטובוס כלל לא הגיע אל התחנה ובמקרה נוסף האוטובוס שהגיע לא עצר על מנת להעלות את התובע. הדבר הזה מזכה אותו בפיצוי בסך של 1,700 ש"ח בגין כל אחת מן הנסיעות ובסך הכל סך של 3,200 ש"ח. בקביעתו של סכום זה התחשבתי במכלול הפסיקות שעסקו בסוגיות כגון דא; בשעה המאוחרת ובה אירעו הנסיעות; ובאי הנוחות הממשית שנגרמה לתובע בעקבות כך. בנוסף, הנתבעת תשלם לידי התובע סך של 600 ש"ח להוצאותיו.

הסכומים האמורים ישולמו בתוך 30 ימים מיום שתקבל לידיה הנתבעת את פסק דיני זה. איחור יוסיף הפרשי הצמדה וריבית כדין עד למועד התשלום בפועל.

תשומת לבם של הצדדים להוראותה של תקנה 16 לתקנות השיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), תשל"ז-1976, לעניין הכוח להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי, בתוך 15 ימים ממועד קבלתו של פסק הדין.

המזכירות תמציא את פסק הדין לידי הצדדים בדואר רשום ותסגור את התיק.

ניתן היום, כ"א אלול תשפ"ד, 24 ספטמבר 2024, שלא במעמד- הצדדים.